

Нуже в перед, легині,
Вибиваймо в підківки!

Гоп чук, а легенько,
Гей га, а дрібненько!
Вихилясом, викрутасом
За скрипкою та за басом!

(Музика устав; хлопці підходять до дівчат; на переді сцени стають Іван і Марта).

МАРТА: Іване Бог ласкав на нас! Ми знесу у купці сполучені на віки — хіба смерть нас розлучить! Свята правда, що за сирогою Бог з калитою. Жаль тільки, що двоє нас сиріт — ні батька ні неньки! А і та що була магерічо для мене котрій винні ми все, не могла тут бути. Но воля Божа!

Іван: І за ню дякуймо Господу Богу; Він нас полувив Марто! Жиймо-ж так, щоби не гнів а благословенне Його було всегда між нами. Дав Бог нам сиротам; віднимаймо собі від губи, а покормім сироту, вдовицю, Бог заплатить нам то стократно. Жаль, що нема межи нами дядька Григорія — слабій! Якась дивна се слабість; кидає ним, щось 'го страшить, Боже! з майна не осталася лиш хата; як би не добрі люде, не мавби і ложки страви!

ПЕРШИЙ ДРУЖБА: Гей що там молодята!